Erilaisiin silmukoiden neulomistapoihin perustuvat neulepinnat

Sileä neule

Sileän neuleen toinen puoli muodostuu oikeista ja toinen nurjista silmukoista. Hyvä sileä neule on tasaista ja joustavaa. Jos käsiala on erilainen oikean ja nurjan silmukan neulomisessa ja pinnasta tulee epätasaista, neule tasoittuu, kun nurja ja oikea puoli neulotaan eripaksuisilla puikoilla. Tätä ongelmaa ei ole, kun neulotaan vain oikeaa: pyöröneuletta tai edestakaisneuletta.

Oikea neule

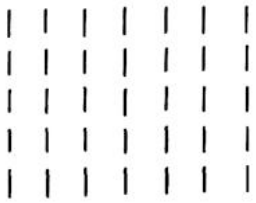

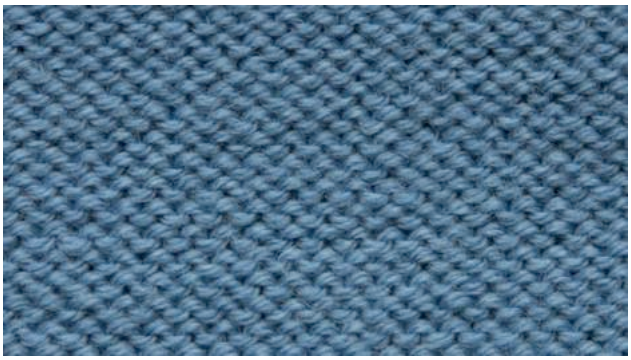

Nurja neule

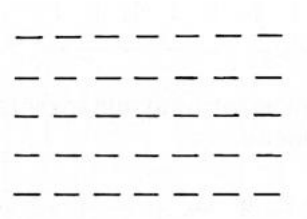

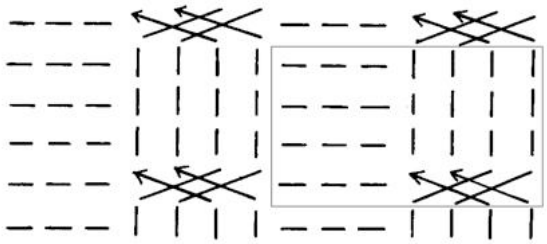

Mallikerta

Yksiväristä neulepintaa voi kuvioida monin eri tavoin ryhmittelemällä eri tavoin neulottuja silmukoita. Useimmiten pinnan kuviointi syntyy toistuvista osista. Tällaista pienintä mahdollista kokonaisuutta, jossa kuvioaihe esiintyy, sanotaan **mallikerraksi**.

Kun neuletta suunnitellaan, on syytä ottaa huomioon, miten mallikerta asettuu kokonaisuuteen. Pienissä neuleissa, kuten sukissa ja lapasissa, mallikerta suunnitellaan yleensä siten, että se menee tasan neuleen silmukkalukuun. Suurissa neulekappaleissakin ihanteellinen lopputulos on sellainen, jossa mallikerta menee tasan kappaleiden silmukkalukuun, johon sitten lisätään saumanvarat. Mallikerrat voivat olla helposti tai vaikeasti hahmottuvia, symmetrisiä tai epäsymmetrisiä. Tärkeintä ei olekaan se, miten mallikerta asettuu esimerkiksi neulevaatteen sivusauman tai hihan sauman kohdalla, vaan se, miltä kuvio näyttää kappaleen näkyvimmissä osissa.

Oikeisiin ja nurjiin silmukoihin perustuvat neuleet

Joustinneuleita käytetään useimmiten reunaneuleina, mutta niistä voi tietenkin tehdä myös kokonaisia kappaleita, varsinkin jos halutaan joustavia tai reunoista rullautumattomia asusteita, kuten pipot ja kaulahuivit. Perusjoustinneuleet ovat molemmilta puolilta saman näköisiä ja joustavat leveyssuunnassa.

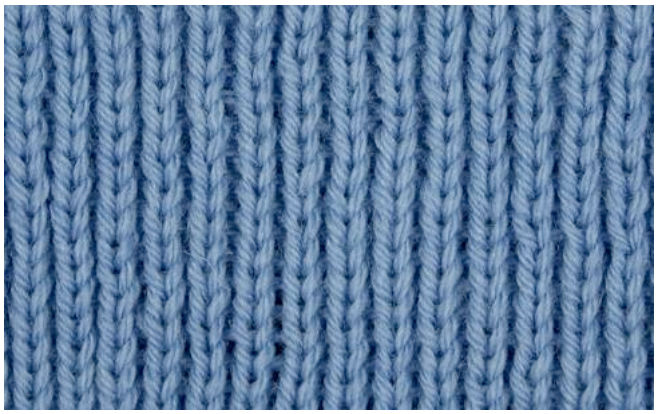

1 o 1 n -joustin on käytännöllisin, koska pieni mallikerta on helppo sovittaa reunan pituuteen.

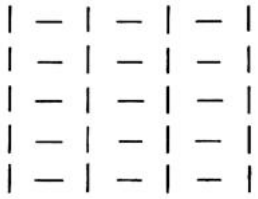

2 o 2 n -joustin

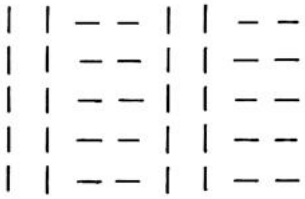

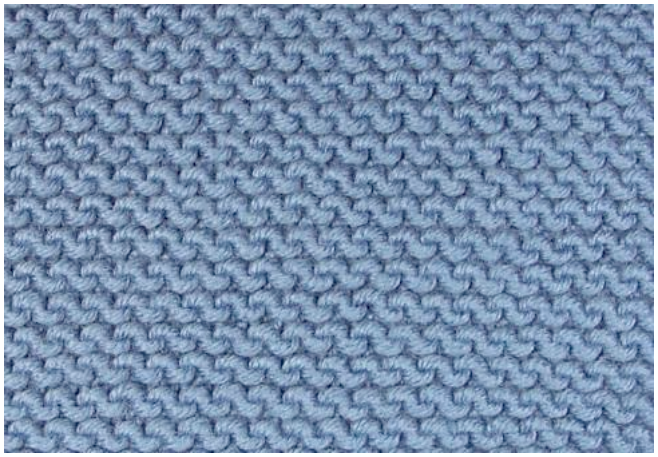

Edestakaisneule on myös joustava neule. Se joustaa pystysuunnassa eli silmukkaketjun suuntaan. Edestakaisneuletta voi käyttää pinta- tai reunaneuleena. Kun edestakaisneuletta tehdään tasona, kaikki kerrokset neulotaan aina oikein.

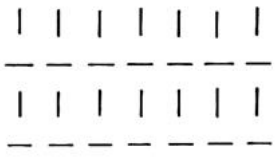

Helmineuletta käytetään pinta- ja reunaneuleena.

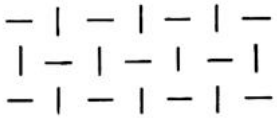

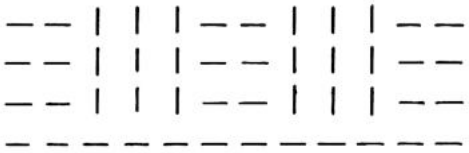

Helpon näköistenkin neulemallien kohdalla on hyvä miettiä hetki, mistä mallikerran kohdasta aloittaa neulomisen ja mitä milläkin puolella neuletta tapahtuu edestakaisin neulottaessa.

Jos tämän yllä olevan mallin oikealla puolella näkyvän nurjan kerroksen neuloo työn nurjalla puolella, sen voi neuloa joka kerta oikein, ja työssä on silloin muutenkin enimmäkseen oikeiden silmukoiden neulomista.

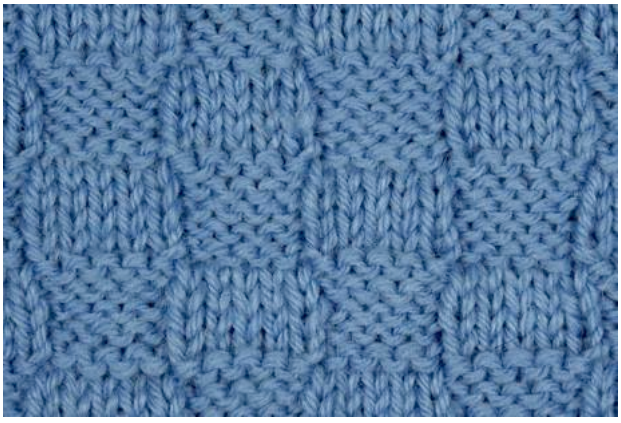

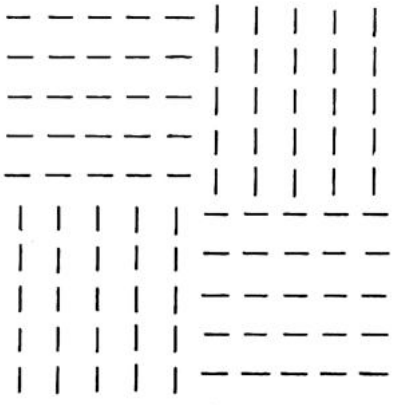

Silmukoiden siirtämiseen perustuvat neuleet eli palmikkoneuleet

Palmikot ovat kauneimmillaan kuohkeista, sileäpintaisista ja joustavista langoista neulottuina. Sileässä puuvillalangassa palmikot näkyvät hyvin, mutta neulominen voi olla hankalaa.

Palmikot muodostuvat risteilevistä oikeista silmukkaketjuista. Palmikot erottuvat parhaiten muusta pinnasta, jos niiden väleissä on nurjia silmukoita.

Siirrettävät silmukat viedään työn eteen tai taakse apupuikolla. Työ on helpointa, jos käyttää tähän tarkoitukseen suunniteltua mutkallista puikkoa. Ks. työvälineet s. 18.

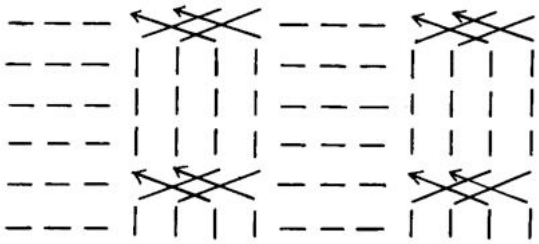

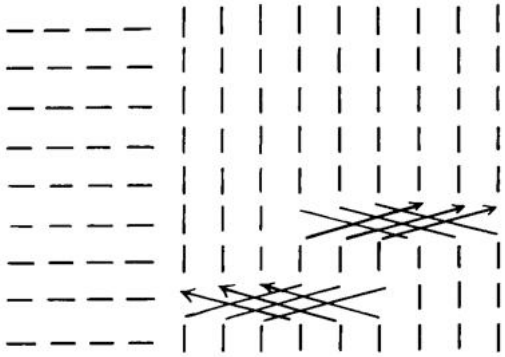

Sellaisia palmikoita, joissa on vain yksi silmukka palmikon edessä ja yksi tai kaksi sen takana, voi neuloa ilman apupuikkoakin.

Palmikon kohta vetää silmukoita kasaan. Siksi palmikoiden vaatimalla silmukkamäärällä aloitettu neule liekottaa aloitusreunasta.

Kuvan neule on aloitettu sellaisella silmukkamäärällä, jossa työn lopullisesta silmukkamäärästä on vähennetty palmikoiden lukumäärä. Ensimmäisessä siirtokohdassa on sitten neulottu taakse jäävä silmukka kahteen kertaan. Näin neule on reunasta yhtä leveä kuin muualtakin.

Lisäyksiin ja kavennuksiin perustuvat neuleet eli pitsineuleet

Kun pitsiä neulotaan tasona, reunaan on hyvä jättää muutama oikea tai nurja silmukka ennen pitsin aloittamista.

Aloittelevan neulojan on helpointa suunnitella sellaisia mallikertoja, joissa lisäykset (langankierrot) ja kavennukset ovat vierekkäin. Jos mallissa tehdään ensin useita lisäyksiä ja sitten useita kavennuksia, kerrokset muodostavat kaaria kuten ensimmäisen luvun punavalkoisessa pitsisukassa, ks. s.8.

Saumattavien kappaleiden reunat on helpointa neuloa sellaisissa malleissa, joissa kuviot asettuvat suoraan päällekkäin eikä lomittain. Joka tapauksessa kunkin mallikerran jälkeen työssä täytyy olla yhtä monta silmukkaa, vaikka reunoissa tehtäisiin poikkeuksia.

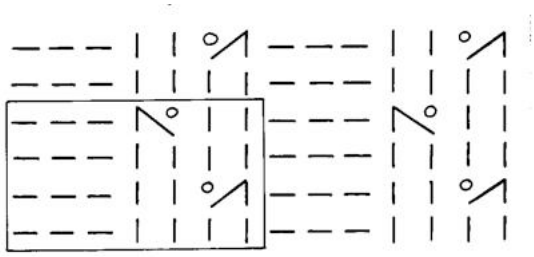

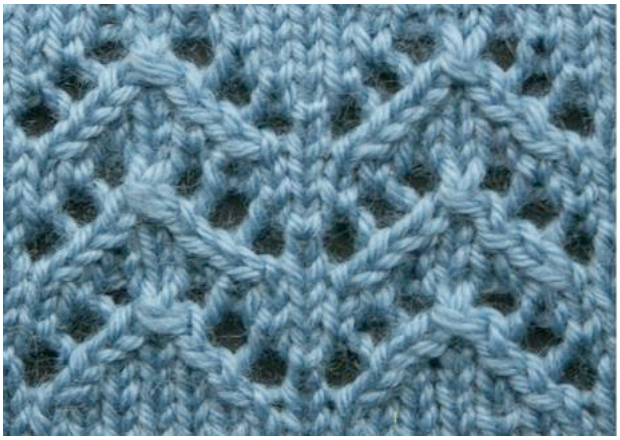

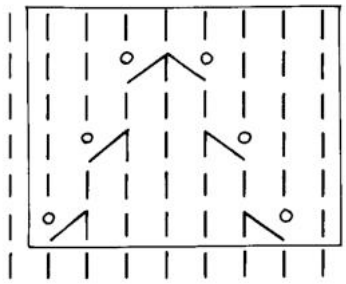

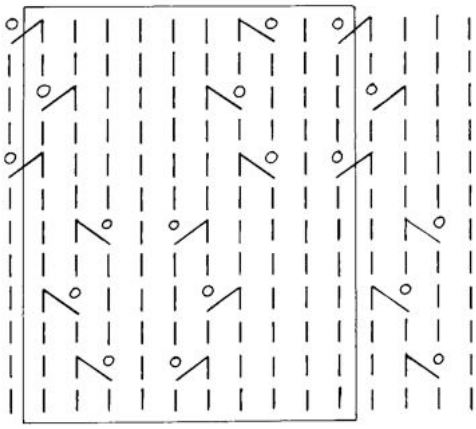

Patenttineuleet

Patenttimallit ovat edestakaisin neulottavia malleja. Patentissa on kummallakin puolella työtä yhteenneulomiskavennuksia, langankiertoja ja neulomatta nostettuja silmukoita.

On tärkeää, että langankierrot neulotaan aina samalla tavalla langan yläpuolelta koukaten, kuten O-lisäyksessä sivulla 28 ja että silmukka nostetaan kuten tavassa 2 sivulla 27.

Neulemerkkikuva luetaan poikkeuksellisesti aina niin kuin se on merkitty nuolen osoittamasta suunnasta.

Patenttineuleeseen sopivat parhaiten joustavat ja kuohkeat villalangat. Neuleesta tulee aina paksuhkoa ja kimmoisaa, ja siksi lankaa kuluu paljon.

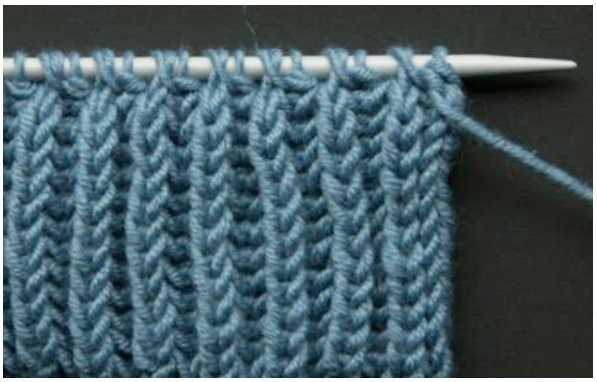

Peruspatentti muistuttaa 1 o 1 n -joustinta ja on samanlaista molemmin puolin, mutta se on paksumpaa kuin joustinneule.

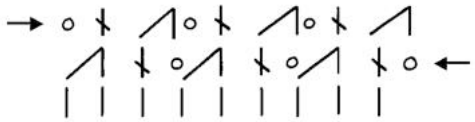

Neulemerkkikuvan 1. oikea kerros tarkoittaa luomiskerrosta, jossa on oltava 3:lla jaollinen määrä silmukoita. Kun yksi kerros on neulottu, silmukat asettuvat siten, että niistä on helppo nähdä, miten ne neulotaan. Neulomatta nostettava on erillään, ja yhteen neulottavat silmukat ovat valmiiksi yhdessä.

Puolipatentiksi sanotaan neuletta, joka muistuttaa ulkonäöltään peruspatenttia, mutta on vähän ohuempaa.

Puolipatentin 1. kerros neulotaan oikein. 2. kerros: *1 nurin, seuraava silmukka neulotaan oikein alla olevaan silmukkaan*.

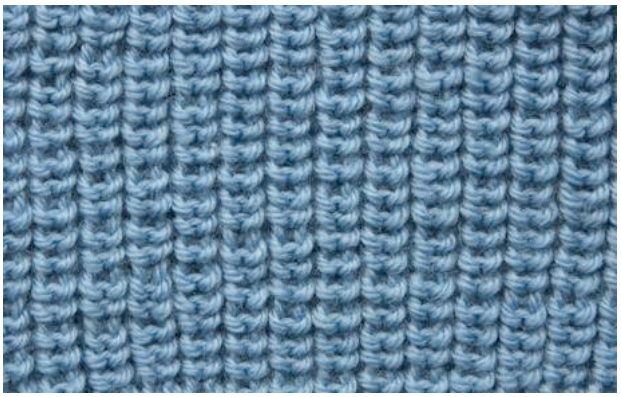

Puolipatentin oikea ja nurja puoli ovat eri näköiset. Kumpikin sopii työn oikeaksi puoleksi.

Valepatentiksi sanotaan neuletta, jossa oikean puolen kerroksella neulotaan joka toinen silmukka oikein ja joka toinen nostetaan neulomatta. Nurjan puolen kerrokset neulotaan nurin.

Valepatentti on tiivistä ja joustamatonta. Sitä käytetään vahvistusneuleena sukan kantapäässä.

Solmuneuleet

Solmut on yleisnimi eri tavoin aikaansaaduille nyppylöille, jotka kohoavat selvästi neuleen pinnasta.

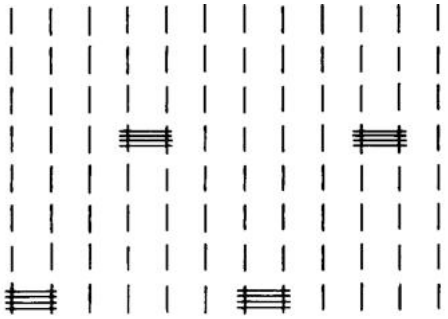

Otetaan kaksi silmukkaa neulalle ja kierretään kerästä tulevaa lankaa niiden ympärille. Siirretään silmukat takaisin puikolle ja jatketaan neulomista.

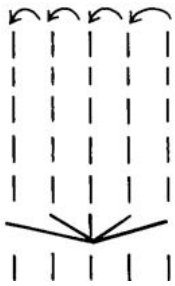

Neulotaan samaa silmukkaa useita kertoja vuoroin etu- ja takareunasta. Näillä silmukoilla neulotaan muutamia kerroksia. Sen jälkeen ylimääräiset silmukat päätetään pois puolelta. Jatketaan kerroksen neulomista. Vaikka silmukat päätetään suoraan, muoto asettuu pyöreäksi ja nappimaiseksi.